

at ogsaa Staten kan siges at være interesseret. Udgiften kan lige saa lidt for Statsinstitutionerne være mindre, naar de skulle være sikre, som den kan være det for det enkelte Individ — naturligvis forudsat, at Pengene ikke anvendes luksuriøst. Jeg tror, at det i Virkeligheden er i denne Betragtning, man maa søge Forklaringen ikke blot til, at man fra Statens Side i sin Tid traadte til og hjalp Kjøbenhavns Kommune med disse Udgifter og i 1863 gik ind paa at forhøje sit Bidrag, men ogsaa til Kravet om, at Staten, naar Forholdene føre det med sig, maa tage sin Part af disse Udgifters Forhøjelse. Men saa bliver det store Spørgsmaal: I hvilket Forhold skal dette ske? Jeg havde, som nævnt, opstillet en Maalestok, men der turde maaske være en anden, der ligger nærmere. I samme Forhold som Udgiftsforøgelsen, der følger af det store Indbyggerantal i Forbindelse med de øvrige tilstedeværende Forhold, rammer det enkelte Individ, bør den ogsaa ramme Staten. Naar det nu oplyses, at det Politi, som var i 1863, medførte en Udgift pr. Individ af 1½ Kr., medens Udgiften nu er 3 Kr. pr. Individ, altsaa det dobbelte — for hvilken Sum altsaa Individet finder den fornødne Beskyttelse —, forekommer det mig at være ret naturligt, at det samme Forhold maa gælde for Staten, og at dens Udgift derfor bør forhøjes fra 76,000 til omtrent 150,000 Kr. Det er jo rent tilfældigt, at Udgiften er fordoblet, Forholdet kunde lige saa godt have været et andet; men for saa vidt det efter Datidens Forordninger maatte siges at være passende for Staten at give en Understøttelse af 76,000 Kr., bør den, naar den her anførte Betragtning lægges til Grund, nu give det dobbelte, 150,000 Kr. Jeg tvivler ikke paa, at dette kan kritiseres, men jeg henviser kun til, at der er en Maalestok, som maaske er noget mere rationel end den i mit Forslag opstillede, som jo altsaa gaar en Mellemvej.

Naar et Medlem talte om 500,000 Kr., kan jeg ikke ganske følge det ærede Medlem, men det kommer maaske en Gang, og saa kommer det med en langt større Sum end 500,000 Kr. Hvis Forholdene maatte udvikle sig saaledes, at det, som

Regeringen for Øjeblikket tilsigter: at skaffe Kommunerne forøgede Indtægter, ikke maatte holde Stik, og man griber til den Udvej, at Staten overtager visse Udgifter, som tidligere have paa hvilet Kommunerne, saa blive nogle af de første Udgifter, der komme til at ligge for, Delinkventomkostningerne og Politiudgifterne, i det mindste en væsentlig Del af dem. Da kommer ogsaa Kjøbenhavns Tid, og saa bliver Beløbet naturligvis betydelig mere end 500,000 Kr. Jeg skal ikke komme videre ind paa disse Betragtninger, men jeg har fundet det naturligt efter den ærede Ordførers Udtalelser at søge at give mit Bidrag til Sagens Løsning, saa at man maaske ad Aare kunde naa til en Overenskomst. Det maatte da nærmest være Kommunalbestyrelsen, der tog Initiativet, undersøgte Sagen og fremkom med et vel motiveret Andragende, der var af et bedre Indhold end den løst henkastede Skrivelse, som er bleven tilstillet Ministeriet.

Om de to andre Spørgsmaal, jeg har at berøre, skal jeg fatte mig betydelig kortere. Jeg beklager meget, at mit Forslag om Lægeforholdenes Ordning i Torshavn ikke er blevet taget til Følge. Jeg kan i øvrigt saa overmaade godt forstaa det, thi efter hvad Lægeforholdene koste henede i Forhold til Indbyggerantallet, er det meget betydelige Udgifter, det drejer sig om paa Færøerne, og man kan ikke vente, at ærede Medlemmer her skulde have en klar Opfattelse af Forholdene deroppe. Selv for os, der kende dem, er det ikke saa ganske let. Jeg skal dog prøve paa ved nogle faa Bemærkninger at vise, hvor den egentlige Pointe ligger. Det, det drejer sig om, er, at Distriktslægen i Torshavn tillige er Fysikus paa Øerne, hvad der kan synes at være en meget naturlig Ordning, naar der ikke er flere Mennesker end der er der oppe, og der ikke er flere Distriktslæger. Noget lignende have vi jo paa Bornholm, idet Distriktslægen i Rønne for et meget moderat Beløb tillige udfører Fysikatforretningerne paa Øen. Der er imidlertid en meget stor Forskel. Paa Bornholm kan Fysikus udføre de fleste af sine Forretninger ved at være borte en halv Dags Tid — større er Bornholm ikke — i hvert Tilfælde maa han kunne udføre dem hver